

z tym że co trzeci tydzień dzień wolny od pracy powinien przypadać w niedzielę.

§ 7. 1. Dozorcy, portierzy i strażnicy zatrudnieni w szkołach wyższych na podstawie umowy o pracę wynagradzani są ryczałtowo.

2. Wysokość ryczałtu dla tych pracowników określa się za pełny wymiar godzin pracy w stosunku miesięcznym, jak następuje:

- 1) dozorca — 500 zł,
- 2) portier, strażnik — 600 lub 680 zł,
- 3) starszy portier, starszy strażnik — 680 lub 730 zł.

3. Wynagrodzenie określone w ust. 2 przysługuje za 200 godzin pracy w miesiącu (46 godzin tygodniowo).

§ 8. 1. Dozorcom, portierom i strażnikom przysługuje wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych w wysokości:

- 1) za każdą godzinę ponad 8 godzin na dobę bądź ponad 6 godzin w sobotę do pełnych 12 godzin na dobę (ponad

46 godzin tygodniowo do 72 godzin tygodniowo) — po 110% zasadniczej stawki godzinowej;

- 2) za następne godziny nadliczbowe oraz godziny nadliczbowe przypadające w święta i w nocy — po 200% zasadniczej stawki godzinowej.

2. Zasadniczą stawkę godzinową otrzymuje się przez podzielenie otrzymywanego przez pracownika miesięcznego wynagrodzenia przez 200.

3. Za czas szkolenia zawodowego, ewentualnie pogotowia poza normalnym czasem pracy, pracownicy otrzymują po 150% zasadniczej stawki godzinowej za godzinę szkolenia lub pogotowia.

§ 9. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 17 stycznia 1951 r. w sprawie wynagrodzenia dozorców (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-11, poz. 168 oraz z 1953 r. Nr A-4, poz. 45) w zakresie unormowanym niniejszym zarządzeniem.

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1956 r.

Minister Finansów: w z. J. Kole

1193

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 22 listopada 1956 r.

zmieniające zarządzenie Ministra Leśnictwa z dnia 22 października 1954 r. w sprawie trybu ustalania cen na produkty nietypowe i usługi nietypowe, wykonywane przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Leśnictwa i świadczone w obrębie gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie § 1 ust. 2 uchwały nr 406 Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1953 r. w sprawie właściwości organów do ustalania niektórych cen, opłat i stawek taryfowych oraz w sprawie zasad i trybu składania wniosków o ustalenie cen, opłat i stawek taryfowych oraz określenie wytycznych do ich ustalenia (Monitor Polski Nr A-57, poz. 722 z późniejszymi zmianami) i w związku z § 4 ust. 2 i § 6 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 30 września 1953 r. w sprawie przekazania właściwym ministrom uprawnień do ustalania cen produktów nietypowych i opłat za nietypowe usługi, nie objęte obowiązującymi cennikami (taryfami), wykonywane przez przedsiębiorstwa przemysłu kluczowego i świadczone w obrębie gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-94, poz. 1311), zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Leśnictwa z dnia 22 października 1954 r. w sprawie trybu ustalania cen na produkty nietypowe i usługi nietypowe, wykonywane przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Leśnictwa i świadczone w obrębie gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr 107, poz. 1425) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) użyte w zarządzeniu wyrazy „Minister Leśnictwa” oraz „Ministerstwo Leśnictwa” we wszystkich przypadkach zastępuje się wyrazami „Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego” oraz „Ministerstwo Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego”;
- 2) użyte w zarządzeniu wyrazy „10.000 zł” zastępuje się wyrazami „50.000 zł”, a wyrazy „100.000 zł” — wyrazami „500.000 zł”.

§ 2. Traci moc zarządzenie Ministra Przemysłu Drzewnego i Papierniczego z dnia 21 lipca 1954 r. w sprawie trybu ustalania cen na produkty nietypowe i usługi nietypowe świadczone w obrębie gospodarki uspołecznionej, wykonywane przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Przemysłu Drzewnego i Papierniczego (Monitor Polski Nr A-75, poz. 904).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: J. Dqb-Kociol